

פני עין חמד

יוצא לאור 701 בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרָשַׁת נַח - נְסִיוֹנוֹ שֶׁל נַח

"וַיַּעַשׂ נַח כָּל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹקִים כִּן עָשָׂה" (בראשית ו, כב)

כלל לא פשוט.

לכן משבחת אותו התורה ואומרת: "וַיַּעַשׂ נַח כָּל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹקִים כִּן עָשָׂה" (בראשית ו, כב), כלומר, נח עמד בניסיון גדול.

הרב הצדיק אלחנן וסרמן הי"ד בספרו 'קובץ מאמרים ואגרות' מתרץ זאת בדרך אחרת:

נח רצה להכניס לתיבה פירות ושאר מיני תבואה, מכיוון שידע שאחרי המבול לא יהיו עוד מאכלים אלו.

ואם כן, היה עולה על הדעת להציל כל מה שאפשר, ולאגור ליום שאחרי המבול, כמו שעשה יוסף בשני השובע.

אבל ה' אמר לו לקחת "מִכֹּל מֵאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל" (בראשית ו, כא) בלבד, ולא הותר לו להכניס לתיבה שום דבר מאכל, אלא רק לצורך האכילה בשנה זו.

וכפי שכתוב בתורה הקדושה: "וְהָיָה לְךָ וּלְהֵם לְאֶכְלָה" (בראשית ו, כא). התורה מדגישה את המילה - לאוכלה. כלומר לצורך אכילה בלבד הותר להם, אבל לא לשום עניין אחר.

התורה מעידה על נח שעמד בניסיון עצום זה: "וַיַּעַשׂ נַח כָּל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹקִים כִּן עָשָׂה" (בראשית ו, כב).

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לבה

שעה	כניסת לבה	צאת לבה	יציאת חמה
18:02	17:26	16:15	י"ג
17:58	17:23	16:32	ת"א
17:58	17:23	16:32	מ"ב
18:01	17:26	16:35	כ"ב

יש להבין, מדוע התורה מציינת לשבח את נח, שעשה ככל אשר ציווה אותו אלוהים, וכי היינו מצפים ממנו שינהג באופן אחר?

והלא נצטווה להיכנס מפני מי המבול, הוא וכל החיות האמורות להגיע אליו, ולצייד את התיבה במזון לכל הנמצאים בה - לזמן ממושך, האם באמת היתה אפשרות שנח לא יעשה זאת?

ועוד, בפסוק שלפניו מסופר על צווי ה' לנח בנוגע למזון בתיבה:

"וְאֵתָהּ קַח לְךָ מִכֹּל מֵאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאֶסְפַּתְּ אֵלֶיךָ, וְהָיָה לְךָ וּלְהֵם לְאֶכְלָה" (בראשית ו, כא). מדוע נאמר לנח "קַח לְךָ", הרי משמעות הדברים היא, שיקח רק לו לעצמו, ואין זה מתיישב עם הנאמר בסוף הפסוק: "וְהָיָה לְךָ וּלְהֵם לְאֶכְלָה"?

מכוח זה דייק בספר ליקוטי ריזב"א, שה' יתברך הורה לנח להצטייד במזון שיספיק לבני האדם הנמצאים בתיבה, והוא בעצמו, ה' יתברך ידאג לכך שהמזון שהוכנס עבור נח ובני משפחתו, יספיק גם עבור כל בעלי החיים שבתיבה.

עתה נתבונן, נח מצווה להכניס לתיבה כל כך הרבה חיות טורפות ומסוכנות כגון: דובים, אריות, נמרים, טיגרסים וכו'. ועליו לקחת אוכל רק עבורו ועבור משפחתו- האין זה ניסיון גדול ונורא?

הלא אם יחסר מזון לחיות, נקל לשער מה תהיה תגובתם המהירה, ובכל זאת נח התגבר על כל החששות, ואולי גם הרגיע את אשתו ובניו וכלותיו. הוא עמד במבחן

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומר בן יהודית מסף בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה שאול בן סילביה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל נעמה בת שרה בנימין בן ברכה רפאל בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בו אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

להצלחת ורפואת כל עם ישראל

שואל ומשיב בהלכה - תרומות ומעשרות - חלק ט'

כיצד תיחשב אכילת עראי שהאוכלה לא יצטרך להפריש עבורה תרומות ומעשרות? ומה הדין של המתארח אצל חברו וחושש שהמאכלים המוגשים לו אינם מעושרים?

שאלה: **?**

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון:

תשובה: **!**

תפוחים אגסים ושאר פירות, שהם מקשה אחת, אף שיש רגילות לאכול אותם חתיכות קטנות או בכמה נגיסות, יכול לתלוש פרי בעודו שלם ולאכול. **מקורות:** משפטי ארץ- (עמוד 110), קדושת הארץ (עמוד צה).

אולם פירות - שהדרך לחלקם לפלחים קודם אכילתם - כגון, קלמנטינה או תפוז שאין דרך לאכול כמות שהוא, אם מקלפו בעודו על העץ וחותר ממנו פלח כל אחד לחוד - פטור. **מקורות:** משנה מעשרות (פ"ג משנה ח), רמב"ם (פ"ד מהל" מעשר הט"ו). ולדעת החז"א (דמאי סימן ז ס"ק כד) תפוז קובע בחצר, כיוון שמתחלק לפלחים.

ענבים הגדלים בגינה, לא יקטוף את כל האשכול ויאכל, אלא תולש ממנו כל פעם גרגר אחד כשהאשכול עדיין מחובר לעץ. וכן ברימון לא יקטוף את כולו אלא פותח את קליפת הרימון כשעדיין מחובר לעץ ואוכל משם גרגיר-גרגיר. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן שלא סעיף צא).

אבטיח או מלון הגדלים בחצר, יחתוך ממנו חתיכה כשעדיין מחובר ויאכל, ואם תלש את כולו, מתחייב במעשר. **מקורות:** שו"ע שם.

המתארח אצל חבירו בימות החול, וחושש, שמא המאכלים המוגשים לו אינם מעושרים, ואינו רוצה לפגוע בבעל הבית, יכול להפריש מהאוכל, שהניחו לפניו, בצנעא מבלי שבעל הבית ישים לב מכיוון שכבר זכה בו ונחשב לבעליו. **מקורות:** ירושלמי (פ"ז מדמאי ה"א) שבעל הבית רוצה שיהיה לאורח נחת רוח. ונראה שאף אם המארח אינו שומר תורה ומצוות, מועילה הפרשת האורח. והאורח יכול להפריש אף במחשבה בלבד.

אם בעל הבית מתנגד להפרשת האורח, בספק מעושר, מותר לאורח להפריש כנגד רצון בעל הבית. אולם בטבל ודאי, ימנע מלאכול, עד שיתן לו בעל הבית רשות לעשר. **מקורות:** קונטרס הליכות שדה (גליון 54 עמוד כא) בשם הגרי"ש אלישיב זצ"ל. וכן פסק בספר קדושת הארץ (עמוד קלג).

חובות צריכים לשלם

להלן סיפור, המעובד מתוך גליון 'ממשנתה של תורה' מתוך מכתב שנשלח אליהם, ויש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו להיזהר מלהשאיר חובות בעולם הזה. סיפר יהודי מנכבדי אחת הקהילות בצפון הארץ: "היה זה מספר חודשים אחרי פטירת אבי זצ"ל, והנה אחותי מצלצלת אלי ושחה לי בעצב ודאגה את אשר על ליבה:

'אבינו זצ"ל נגלה אלי בחלום, מראהו עצוב והוא עומד ונשען על העמוד בבית הכנסת אל מול ארון הקודש'. שאלה אותי אחותי: 'אולי לא כיבדנו אותו מספיק? אולי אירע משהו בהספדים בביה"כ? אולי הבנים מתרשלים בחובתם לגשת אל העמוד לכבוד אבינו? אולי דבר מה אירע?'. היינו מאוד מהורהרים, ונפרדנו, תוך כדי שסיכמנו שנחשוב על הדברים היטב".

"בימים אחרי השיחה הזו, כולנו השתדלנו מאוד: כל המשפחה התחזקה כדי לשמח את אבינו זצ"ל, הרבינו במשניות ובדברי חיזוק והוספנו לחשוב מה ניתן לתקן, על מה נעצב אבינו. אף אני הרהרתי הרבה בימים אלו: נזכרתי בחודשיו האחרונים של אבא זצ"ל, בייסורים שתכפו עליו, בדרך שבה טיפלנו בו, בכבוד שכיבדנו אותו. נזכרתי בנסיעות התכופות לבית הרפואה, באשפוזים הרבים".

"ופתאום הבזיקה בי המחשבה: נזכרתי! הן בפעם האחרונה, בה נסענו אבי ואני לבית הרפואה, אבי ביקש ממני, היות שהוא לא יכול כרגע למלא את חובותיו, שאני אמלא חובותיו במקומו ואשלם את התשלומים הקבועים לבית הכנסת במקומו, בחודשים בהם הוא לא יכול היה לתפקד כראוי. כיצד שכחתי?".

"בקשה זו היתה כל-כך חשובה לאבי, כיצד מרוב טרדות ודאגות שכחתי את בקשתו? מאוד התביישתי, לא סיפרתי לאיש על טעותי. מיד שמתתי פעמי ומיהרתי אל בית הכנסת בו התפלל אבי ושילמתי את כל חובותיו כפי הראוי באופן המושלם, ובזה הבנתי, כי שב אבי אל מנוחתו".

"לא חלפו ימים מספר, והנה הטלפון מצלצל: אחותי על הקו מבשרת לי בעליצות: 'הלילה אבינו הופיע שוב בחלומי, והנה הוא צועד מעדנות בשמחה כלשהי ופניו צהלות ורגועות!!'. עד כמה עלינו להשתדל כמיטב יכולתנו לפרוע את חובותינו, לבל נמצא את עצמנו חלילה במצב שכזה.

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PNineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א.ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כְּמִלְאָכִים - הַגָּאון הָרַב חַיִּים מְרַדְכֵי רוֹלֵר זצ"ל

הגאון הרב חיים מרדכי רולר זצ"ל - נולד ב-כ"ח אדר ה'תרכ"ח (1868) בדימינשט (עיירה ליד העיר רומאן בחבל מולדובה ברומניה). עוד בצעירותו נודע בלמדנותו ובשקידתו. בשנת ה'תרמ"ח (1887) נבחר להיות מו"צ בבוהוש. בשנת ה'תרנ"ו (1895) בהיותו כבן עשרים ושמונה! שנים בלבד נבחר לכהן כרב העיר טרגו-ניאמץ (לאחר פטירת הדיין הגאון רבי ליב אתרוג). רוב היום עסק בתורה עטוף בטלית ועטור בתפילין בבית הכנסת 'בוסלבר'. הקפיד במיוחד על תפילה במניין. שהה בקלויז', בעת שבוצעו פרעות נגד היהודים, ובכל זאת יצא לחפש מניין. הוא נתקל בכנופיה, שהתנפלה עליו, ובדרך נס ניצל מהם.

נהג ללמוד עד חצות היום, כשהוא מעוטר בתפילין של רבינו תם. לאחר מכן קיים מצוות ביקור חולים (לפני שאכל דבר מה). לאחר פת שחרית ענה לשאלות שנשלחו אליו. **גאון בנגלה ובנסתר**. **פיזור ממון רב לעניים**. **הירבה בגמילות חסדים**. בשנת ה'תרס"ג (1902) השתתף בכינוס רבנים מרחבי העולם היהודי, שהתקיים בקרקא נגד עלילות הדם ושם נבחר להיות יו"ר אגודת הרבנים ברומניה. שימש כרבה של טרגו-ניאמץ כיוכל שנים. בשנת ה'תש"ד (1943) עבר לבוקרשט (בשל גירוש יהודי טרגו-ניאמץ). בתמוז ה'תש"ו עלה לארץ והתיישב בירושלים. נודע כמומחה בהתרת עגונות בפרט לאחר מלחמת העולם הראשונה והשניה. נפטר ב-ט' חשוון ה'תש"ז (1946). חי כ-78 שנים. ציונו בהר הזיתים בירושלים.

אביו: ר' יצחק אייזיק יהודה לייב רולר (שימש כראב"ד פונזשט. צאצא לרב נפתלי כ"ץ ולמהר"ל מפראג). **אימו:** מרת דבורה (בת ר' שבתי סג"ל שכיהן כרבה של בוהוש). **אשתו:** מרת ציפורה (בת ר' אברהם חיים סאריף - משמש האדמו"ר הראשון מבוהוש. נישא בשנת ה'תרמ"ה). **מרבותיו:** אביו, ר' יצחק אייזיק יהודה לייב, ר' יצחק פרידמן מבוהוש, ר' שלום יוסף מרוז'ין. **מתלמידיו:** ר' שמואל טוביאס (רבה של פיאטרא ניאמץ). **ילדיו:** ר' מנחם מנדל (כיהן לפני השואה ברבנות ווסלוי ואקרמן בבסרביה. לאחר המלחמה שימש כרב בלודז'. בסוף ימיו כיהן כרב הקהילה במלבורן שבאוסטרליה). הבחור שמשון נפתלי (נפטר בדמי ימיו בשנת ה'תרפ"ב), מרת חנה-שרה הי"ד (נספתה בשואה. אשת ר' יעקב חיים בן ר' יחזקאל רוטר 'המגיד מקלויזנבורג'), מרת רייזל (נישאה לר' ניסן גולדשטיין מקלויזנבורג), מרת חיה טובה (נישאה לר' אברהם צוויבל). מרת אסתר (נישאה לר' גוטליב האדמו"ר מניאמץ), בת נוספת (נישאה לר' לוי שטרנברג הי"ד ראב"ד דומברבני. נספה בשואה). **מספריו:** **ישו"ת באר חיים מרדכי** - שלושה חלקים **יחידושי בן יאיר** - על הש"ס **ביאור באר מים חיים** - על הגדה של פסח **יאמרי באר חיים מרדכי** - כולל קונטרסים: שלוש עשרה עיקרים, גדול השלום וביאור להפטרות שבת הגדול.

○ יפר האדמו"ר רבי אליעזר זוסיא פורטוגל מסקולן, שפעם רבינו חיפש ביום חורפי בערב מניין לתפילת ערבית, וכשלא מצא, שכר בממון רב עגלה ונסע עשרה קילומטרים לסקולן לביתו של רבי אליעזר זוסיא כדי לאסוף מניין לאמירת ברכו. לאחר מכן חזר שוב בעגלה למקום מוצאו.

מֵעוֹלָם לֹא רָאוּ אֶת רַבֵּינוּ מִתְפַּלֵּל בִּיחִידוּת, וְכֵי הִתְפַּלֵּל בְּצִיּוּר לֹא חִסַּךְ מֵעֲצוּמוֹ טְרַחַה רַבָּה וְהוֹצֵאָה יִתִּירָה. פֶּעַם שָׁלַח מִבְּרַק לִידִידוֹ הַגָּאון מֵהַר"ל צִירְלֶסְזוֹן אֲב"ד קִישִׁינוֹב, שִׁיגֵעַ אֵלָיו בְּעֶרֶב וַיִּמְתֵּן לוֹ עִם מְנִיין לְמַעֲרִיב. הֵרַב צִירְלֶסְזוֹן מִיֵּלָא אֶת בְּקִשְׁתּוֹ וּרְבִינוּ הִגִּיעַ מֵאוּחֵר בְּעֶרֶב עִם כְּרַכְרָה מִתְחַנֵּת הֶרְכַּבְתָּ. אַחֲרֵי תְּפִלַּת עֶרְבִית, כִּשְׁהִסְבּוֹ הַשְּׁנָיִים שָׁאלוּ בְּפִשְׁטוֹת: "אַחֲרֵי מִי יֵשׁ לְמַר יֶאֱרִצִּיט?" וְהֵרַב צִירְלֶסְזוֹן נִדְהַם לְשִׁמּוֹעַ, שֶׁאֵין לְרַבֵּינוּ שׁוֹם יֶאֱרִצִּיט - וְרַק כֵּדִי לְהִתְפַּלֵּל עִם מְנִיין הַפְּסִיק רַבֵּינוּ אֶת הַנְּסִיעָה וְהִטְרִיחַ אֶת עֲצֻמוֹ עִם הַכְּרַכְרָה מִהִתְחַנֵּה הָעִירָה - מְדוּבָר בְּמַרְחָק עֲצוּם.

כֹּאשֶׁר הִתְפַּלֵּל - דּוּמָה הָיָה, שֶׁשׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְהִסִּיחַ אוֹתוֹ מִדְּבֻקָּתוֹ בְּתִפְלָה. בֹּאחַת מִשְׁנֹת הָאִימָה (ת"ש-תש"ד) בִּיו"ט אֶחָד בִּשְׁעַת אִמִּירַת לְדוֹד מִזְמוּר, שֶׁאַחֲרָי מְעִרִיב נִדְמָה הָיָה, כִּי מִתְנַפְּלִים עַל בֵּיהֶמ"ד. הִיתָה מֵהוּמָה גְּדוּלָה וְכֹל הַמִּתְפַּלְּלִים נִמְלֹטוּ עַל נַפְשָׁם. לְאַחַר כֵּמָה דְּקוֹת הַתְּבַרֵּר, שֶׁמְדוּבָר בְּפֶחַד שׁוּא וְלֹכַן חֲזָרוּ לְבֵיהֶמ"ד, שֶׁם מִצְאוּ אֶת רַבֵּינוּ, שֶׁמְרֹב דְּבֻקָּתוֹ לֹא הִבְחִין בְּכֹל מָה שֶׁקָּרָה וְהַמְּשִׁיךְ בְּתִפְלִיתוֹ וְכִבֵּר עִמָּד בְּסוֹף 'לְדוֹד מִזְמוּר!' (הַאֲבֵרֵךְ ר' א. א. סִיגֵלֶר שֶׁנִּכַּח בְּאוֹתוֹ מֵאוּרֵעַ)

○ יפר נכדו הרה"ח ר' ברוך סגל, שכאשר עלה רבינו ארצה זכה אחיו ר' שמואל לשמשו מספר פעמים. כשבוע, אחרי שהסתדר קצת בירושלים, התאונן לפניו, שאין לו הזדמנות לקיים מצוות צדקה (רבינו בתחילה התגורר במלון באב"ד ברחוב יפו) ועל כן ביקש ממנו שיביא לפניו כל יום עניי כדי לקיים את מצוות הצדקה. פיזר כספים מרובים לצדקה ובפרוס הפסח ובפרוס הסוכות הלך עם משמשו לקבץ מעות בעד עניי העיר. כאשר חזר בסוף שנת ה'תש"ד לניאמץ, והמקווה היה שבור - ומוצא לכסף אין, קרא לר' ישראל יחזקאל סגלר, שהיה בן בית אצלו, ומסר לו צרור תכשיטים, שהיו בביתו, וביקש ממנו למכרם לצורך, כדי שיוכלו לתקן את המקווה.

מִצְוֹת בִּיקוּר חוֹלִים הִיִּיתָה בְּרֵאשׁ מֵעֵינָיו. כִּשְׁחָזַר מִבֵּיהֶמ"ד לְבֵיתוֹ מִתְּפִילַת שַׁחֲרִית בַּחֲצוֹת, הִמְתִּין לוֹ עֲגִלוֹן בְּמִרְכָּבָה, וְעוֹד לִפְנֵי שֶׁטַעַם פֶּת שַׁחֲרִית, נָסַע לְבַקֵּר חוֹלִים. גַּם כֹּאשֶׁר הַחוֹלָה הָיָה יְהוּדִי פְּשׁוּט, שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ קֶשֶׁר כְּמַעֲט עִם הָרַב, נָסַע לְבַקְרוֹ, הָיָה שׁוֹאֵל בְּשִׁלּוּמוֹ, וְאִם לֹא חָסַר לוֹ מִשְׁהוֹ וְאִם הָיָה נֶצֶרֶךְ - תִּמְךָ בּוֹ אוֹ שְׁעוּדָדוֹ בְּדַבְרִים בִּירְכּוּ בְּרַפּוּאָה שְׁלִימָה וְנָסַע לְבֵיתוֹ. הָיָה זֶה דָּבָר קְבוּעַ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ.

○ מוֹךְ לְזִמְנֵן הַדְּלֻקַּת נְרוֹת בְּעֶרֶב שַׁבַּת פֶּרֶשֶׁת לך-לך, ז' חֲשׁוֹן ה'תש"ז (1946), צִילְצַל לְר' יִצְחָק אֵיזִיק הַלּוֹי הַרְצוּג וְאָמַר לוֹ, שֶׁהוּא מִצְטָרֵף לְהִיתֵר עֲגוּנָה שְׁדוּנָה בַּה אַז. הֵרַב הַרְצוּג שָׁאלוּ מְדוּעַ צִילְצַל בְּשַׁעֵה כְּזוֹ, וּרְבִינוּ עָנָה: "מִי יוֹדֵעַ מָה יֵלֵד יוֹם". בְּמוֹצָאֵי אוֹתָהּ שַׁבַּת הַתְּבַקֵּשׁ רַבֵּינוּ לְעוֹלָם שְׁכּוּלוֹ טוֹב.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

זְהִירוֹת מִפְּנֵי חוֹבוֹת

הותיר. ליתר ביטחון, תרמתי סכום מסויים לקופת בית- הכנסת בתקווה, שזה יפתור את הבעיה ויביא למנוחתו".

"אבל לא כך היה. לילה לאחר מכן, הוא שוב הופיע בחלום, כשהוא תובע ודורש: 'תחזירו בבקשה כבר את החוב, אין לי מנוחה – לא נותנים לי להיכנס למחיצתי!'".

"נבהלתי עד מאוד. לא ידעתי מה לעשות. חשבתי על עוד מקומות, בהם עלול להיווצר חוב שלא שולם. פניתי לברר במכולת הסמוכה לביתנו".

"אך לשווא. גם שם לא ידעו על חובות שהותיר הנפטר. בעלי זכרונו לברכה, היה ישר ונאמן, ירא שמים וחרד, ומעולם לא הותיר חובות שלא דאג לסלקם! אלא מיד היה פורע את החוב".

"בפעם השלישית שהוא הופיע אצלי בחלום, כבר הייתי אובדת עצות, ולא ידעתי לאן לפנות. כבר מיציתי את כל המקומות בהם עלול להישאר חוב כלשהו. בשלב זה, לא ידעתי מה לעשות והייתי אובדת עצות, ועל כן לא עשיתי דבר".

"והנה הופיע בעלי בחלום פעם נוספת, אבל לא אצלי. הוא הופיע בחלום אצל קרובת משפחתי, שהיא ובעלה היו הלויים. הוא אמר לה ברורות: 'תחזירו בבקשה את החוב שלקחתם – אין לי אפשרות להיכנס למחיצתי!!!'".

"זה קרה אתמול בלילה. קרובת משפחתי התקשרה וסיפרה על החלום ועל החוב שלהם לגמ"ח, ועל העובדה שבעלי חתם ערבות על ההלוואה".

"עכשיו, כשהדברים הובררו בצורה חד משמעית, מיהרתי לגמ"ח כדי לפרוע את הערבות עליה חתם, כדי שיזכה להגיע למנוחתו בשלום תחת כנפי השכינה", סיימה ופרצה שוב בבכי מרטיט.

כפי שאנו רואים הנפטר זצ"ל לא היה הלווה, וגם הוא לא היה הערב היחיד. הוא היה ערב אחד מתוך שלושה - אך אי פירעון החוב, שהוא חתם ערבות עליו, מנע את כניסתו למקומו הראוי לו.

גזל מקטרג בראש! ולא יעזור מאומה! למעלה לא מוותרים על חובות, שאנו מותירים בעולם. וכן צריכים אנו לדעת, כי העובדה שניתנה לנפטר לבוא בחלום לאשתו ולקרובי משפחתו, אפשרות זו אינה מובנת מאליה כלל ועיקר.

רק בזכות שכל ימיו היה זהיר בממון הזולת, זכה ונתנו לו רשות להופיע בחלום ולנסות לפתור את הבעיה גם לאחר הסתלקותו. אך רוב האנשים לא זוכים לזאת. והחי ייתן אל ליבו.

להלן סיפור מצמרר ומרגש המעובד מתוך 'איש לרעהו', אותו שלח ר' יחזקאל מ. מירושלים, ממנו ניתן ללמוד, עד כמה עלינו להיזהר, לבל נותיר אחרינו חוב כלשהו, שכן למעלה אין מנוחה לנפטר, החייב חוב כלשהו, ואינו יכול להיכנס למחיצתו. ולהלן סיפור המעשה:

לפני מספר שנים, הגיעה אל בעל גמ"ח אישה, וביקשה לפרוע את יתרת החוב של הלוואה מסוימת. בעל הגמ"ח בדק את הסכום שנותר לחוב, והאישה שילמה.

לאחר שסיימה את החזרת החוב, ביקשה האישה לקבל את שטר ההלוואה לידה. לאחר שנמסר לה שטר ההלוואה, העיפה בו מבט.

מיד כשזיהתה את החתום על שטר ההלוואה, פרצה בבכי סוער! בעל הגמ"ח לא ידע על מה ולמה, וכיצד יוכל להרגיע את סערת רוחה.

לאחר מספר דקות ארוכות נרגעה קמעה, ואז סיפרה לבעל הגמ"ח דברים כהווייתם: "לפני תקופה קצרה התאלמנתי מבעלי שהיה ת"ח חשוב וירא שמיים".

"בעלי חתום כערב על שטר הלוואה זה לטובת קרובת משפחתי, יחד עם עוד שני ערבים נוספים - וזאת כמילוי אחד מהתנאים בגמ"ח שלכם כדי לקבל את ההלוואה".

"הלווה סילק את רוב התשלומים, אבל לקראת סוף ההלוואה נותרו מספר תשלומים שהגיע זמנם, ולא הצליח לפרוע את החוב".

"הגמ"ח שלכם עדיין לא פנה לערבים לבקש מהם למלא את התחייבותם ולשלם את יתרת ההלוואה כמתחייב במקרים מעין אלו".

(יש לציין כי בעל הגמ"ח הכיר את שלושת הערבים שחתמו על ההלוואה כאנשים נאמנים, ולכן המתין מעט כדי לראות, האם הלווה יוכל בכל זאת לשלם את חובו ותכנן לפנות בהמשך לערבים ולדרוש, שישלמו את יתרת ההלוואה, שלא שולמה).

"בינתיים נפטר בעלי. זמן קצר לאחר הסתלקותו לבית- עולמו הוא הופיע אצלי בחלום ואמר: 'לא נותנים לי להיכנס - תחזירו את החוב!'".

"קמתי בבעתה מהחלום, וניסיתי לחשוב למה הוא מתכוון? על איזה חוב מדובר? מחתימתו כערב על שטר זה - כלל לא ידעתי".

"דבר ראשון פניתי אל גבאי בית הכנסת, בו הוא היה מתפלל. שאלתי, דרשתי וחקרתי, האם בעלי הותיר חוב שלא שולם?"

"הגבאי בדק, אך לא היה ידוע להם כלל על חוב, שהוא

לע"נ	תמצב"ה
הרב שבתאי בן אסתר אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמרים בן דבורה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל מרים בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל חוזה בת יעקב צבי ע"ה רפאל בן אסתר ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה